

Γιατί κατεβαίνει η εικόνα της Παναγίας της Βουλκανιώτισσας στη Μεσσήνη

Εκ της εργασίας του Λαμπρόπουλου Αν.
Ευάγγελου, «**ΝΗΣΙ, ΛΙΜΟΧΩΡΙ ΚΑΙ ΑΓΙΟΣ**
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ –
ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ»,
Μεσσήνη 2008,
υποσημείωσις υπ' αριθ. 36

«Όταν ήσαντε
ακόμη εδώ οι Τούρκοι
κι ερχόσαντε τα
καράβια από την
Αραπιά στα
Μοθωκόρωνα,
φέρανε μαζί τους και
μια χρονιά και την
πανούκλα και πέθαινε ο γέρμος ο κοσμάκης
αραδαριά. Ερήμωσαν τα χωριά κι οι κάμποι κι

**Η Παναγία η Βουλκανιώτισσα,
πολιούχος της Μεσσήνης.**

ο κόσμος δεν ήξευρε τι να κάμει. Λιτανείες και παράκλησες Ρωμνιοί και Τούρκοι μαζί, βλέπεις δεν ξετάζει θρησκεία ο Χάρος κι η αρρώστια! Όταν έφτασε ο κόμπος στο χτένι και ξεκληρίστηκε σχεδόν το μισό Νησί, μια βραδιά κάτι γριές που ‘περετούσανε στις Νησιώτικες εκκλησίες, είδανε κι οι τρεις μαζί στον ύπνο τους μια μαυροφόρα γυναίκα να τους λέει να παραγγείλουν στο Δεσπότη να κατεβάσει την Εικόνα της Παναγιάς απ’ το Βουρκάνο για να πάψει το θανατικό. Τρομαγμένες τρέξανε η καθεμιά στο Δεσπότη που έμενε τότενες πάνωθε απ’ τ’ Αγιανιώτικο λάι, ‘κει που ‘ναι σήμερα τα Πολυδουρξίκα σπίτια και του ‘πανε τα ονείρατά τους.

Θαύμασε ο Δεσπότης με το όνειρο που ‘δανε κι οι τρεις γριές κι έχοντας βαθιά πίστη στη δύναμη της Παναγιάς, έστειλε τους παπάδες και τους προεστούς πάνω στο Μαναστήρι να φέρουν την Εικόνα. Και την κατεβάσανε ολονυχτίς με λαμπάδες και κεριά κι αποπίσω ο πικραμένος ο κοσμάκης κλαίγοντας και παρακαλιώντας το Θεό και την Παναγιά να τους λυπηθεί και να πάψει το

Θανατικό.

Κάθοδος της ιεράς και θαυματουργού εικόνας της Παναγίας Βουλκανιωτίσσης εις Μεσσήνην, την 20ην Σεπτεμβρίου εκάστου έτους.

Περνούσανε κι απ' τα χωργιά ούλα που βάρεσε η πανούκλα κι ακολουθούσε ο κοσμάκης και φτάσανε και στο Νησί το πρωϊ και την πήρε στα χέρια ο Δεσπότης και σταύρωσε τον τόπο να σηκωθεί να φύγει η πανούκλα να πάει στο καλό! Κι αφού προσκύνησαν ούλοι την πήρανε πάλε οι καλογέροι και τράβηξαν πίσω για το Βουρκάνο

μαζί με τους χωριάτες. Κι εκείνη τη βραδυά λένε πως είδανε μερ'κοί την πανούκλα σαν αναμαλλιάρα γυναίκα να τρέχει και να πέφτει στη θάλασσα και να φεύγει πίσω στην Αραπιά και να πηγαίνει πάλι πίσω από 'κει που 'ρθε!

Έτσι γλίτωσε ο κοσμάκης τότενες απ' την πανούκλα κι από 'κείνα τα χρόνια κάθε χρόνο την κατεβάζουνε την Παναγιά στο Νησί για να μη βρει τόπο να ριζώσει και να σταθεί αν ξαναγουρίσει ποτές πίσω η καταραμένη η πανούκλα!»

[Διήγηση Βασίλειου Αναστασόπουλου (Ψυρρή) γεννημένου στα 1893 περίπου, όπως ακριβώς το άκουγε από τη γιαγιά του τη Μαυροειδίνα. Καταγραφή Ευαγγέλου Αν. Λαμπρόπουλου το 1982 για σχολική εργασία.]

Παραλλαγή του ιδίου **θαύματος της Βουλκανιώτισσας** περιλαμβάνεται και στο βιβλίο του **Ηλία Ι. Οικονομόπουλου**, «Ο βίος και τα θαύματα της Παναγίας», έκδοσις Β , Αθήναι 1978,(σελ. 434 – 435).